

Ter dankbare herinnering aan

ALBERTUS BERNARDUS ENGBERS

Hij werd 10 oktober 1897 geboren in de buurtschap Bruinehaar, behorend tot de parochie Langeveen en gelegen in de gemeente Vriezenveen. Hij huwde aldaar op 15 oktober 1924 met **Maria Theresia Wobbe** (gest. 5 febr. 1979). Zij gingen in september 1928 wonen aan de Kroonweg te Saasveld, waar zij een boerderij hadden gekocht. Gezalfd met het Sacrament van de Zieken overleed hij maandag 19 oktober 1981 in het K.J. Ziekenhuis te Hengelo. In de parochiekerk te Saasveld hebben wij hem vrijdag 23 oktober d.a.v. in een plechtige Eucharistieviering en Uitvaart aan zijn Schepper toevertrouwd en zijn lichaam op het kerkhof aldaar begraven in geloof aan de glorievolle verrijzenis van de doden.

Vader is van ons heengegaan; hij is 84 jaar geworden, een gezegende leeftijd. Hij zal in onze herinnering voortleven als een lieve en zorgzame vader en opa, die alles voor ons over had en met iedereen in goede harmonie wilde leven.

Met onze moeder en oma heeft hij vreugden en zorgen gedeeld en onvermoelbaar gewerkt voor ons gezin; hun werden twee dochters en vier zonen geboren. Vader werkte op de boerderij, maar was daarbij 31 jaar lang ook werkzaam bij het Waterschap Regge. Hij hield van een heel gewoon, eenvoudig, rustig leven, zonder ophef en drukte. Blijmoedig en tevreden, gemakkelijk van aard, hartelijk en zorgzaam voor de zijnen, heel bijzonder voor zijn kleinkinderen, die bij hem geen kwaad konden doen, die nooit vergeefs een beroep op hem deden. Ze waren nooit uit zijn gedachten, zoals ook onze moeder en oma nooit uit zijn gedachten was. Tengevolge van haar ziekte slecht ter been, niet lang na het gouden

huwelijksfeest, stond hij haar dag en nacht ter zijde en niets was hem te veel. Haar dood heeft hij als een zwaar kruis meegedragen; hij sprak er niet over, hij sprak eigenlijk nooit over zichzelf; hij aanvaardde het leven, zoals God het gaf. Dit maakte, dat zijn gang door het leven zo natuurlijk was, niet gecompliceerd; hij deed niet moeilijk of ingewikkeld; alles was hem goed; hij kende de goede dingen van het leven en kon er van genieten, maar hij had ook een sterk zicht op het betrekkelijke van de dingen. Zijn groot en levendig geloof, zijn eenvoudige godsvrucht, de troost van de genegenheid en de toewijding van de kinderen en kleinkinderen hielden hem overeind; zó nam God zelf hem bij de hand en richtte hem op uit zijn verdriet. In zijn vertrouwde omgeving, de boerderij, voelde hij zich gelukkig; hij hoefde er niet weg; daar was en bleef zijn thuis, de zorg die hij nodig had, werd hem daar gegeven, tot het einde. En afleiding vond hij, als hij klusjes en karweitjes onder handen had, of in de huis-houding kon helpen, een kaartje kon leggen, met zijn burenhuis of in de buurtschap of in Saasveld zondagmorgen na de kerk of wanneer hij bezig kon zijn met zijn heel bijzondere hobby: de paarden.

Moge vader en opa nu het eeuwig leven „vieren“ samen met moeder en oma.

Onze Vader — Wees Gegroet

Wij zijn U oprecht dankbaar voor Uw medeleven bij het onverwachte overlijden en de begrafenis van onze dierbare vader, behuwdvader en opa.

De familie Engbers